

Fővárosi Munkaügyi Bíróság
22. M. 5518/2008/3.

72-56/2483/5 08
3
3 B)
Dokl...

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság

a perben személyesen eljáró P G (3)
felperesnek,

a dr. Horváth Sándor Ágoston jogtanácsos (alperes címén) által képviselt
ORFK Nyugdíjmegállapító Osztály (1903. Budapest, Pf. 314.) alperes elleni
társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata iránti perében meghozta
az alábbi:

Í t é l e t e t

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy az alperesnek 15 napon belül fizessen meg 20.000,-
Ft-ot (azaz húszezer forintot) perkölségként.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincsen.

I n d o k o l á s

A felperes kérelmére az alperes 2008. június 20-án meghozott határozatával szolgálati nyugdíj rögzítéséről rendelkezett, amely szerint a felperes szolgálati nyugdíja 225.970,- Ft, elismert szolgálati ideje 31. év, vagyis 1976. augusztus 08-tól 2007. december 31-éig terjedő időszak került elismerésre szolgálati időként.

A felperes a fenti határozattal szemben fellebbezéssel élt amelyet az igazságügyi és rendészeti miniszter 2008. október 08-án kelt határozatával bírált el, és egyben az I. fokú határozatot helybenhagyva a felperesi fellebbezést elutasította.

A II. fokú határozat indokolása hivatkozott arra, hogy a felperes nyugdíja rögzítéséről hozott határozat ellen fellebbezést nyújtott be, amelyben kifogásolta, hogy a rögzítés során nem vették figyelembe a 2007. évben kifizetett 30. év szolgálati jogviszony alapján járó jubileumi jutalom összegét, ezzel kapcsolatban a miniszter kifejtette azon álláspontját, hogy a Hszt. 183. §. (1) bekezdése szerint nem a jubileumi jutalom kifizetésének hanem

az elérés időpontját kell figyelembe venni, így a jutalom összegét a szolgálati nyugdíj rögzítésekor a szolgálati nyugdíj alapját képező illetményátlagba nem lehetett beszámítani, tekintettel arra, hogy az nem a rögzítést megelőző 365. napon elért jövedelem.

A felperes kereseti kérelmében kérte az alperesi határozatok felülvizsgálatát, és a rögzített nyugdíj összezszerűsége kiszámításakor kérte figyelembe venni a 30. éves jubileumi jutalom összegét. A pervittel kapcsolatban költségigényt nem érvényesített.

Az alperes kérte a kereset elutasítását, álláspontja szerint következetes az alperes azon álláspontja illetve joggyakorlata amely szerint a jubileumi jutalom beszámítása nem a kifizetés idejéhez kötött, hanem a törvény szövegét értelmezve amikor arra jogosultságot szerzett az adott személy akkor kell azt figyelembe venni. Ez a felperes esetében, figyelemmel a szolgálati idő kezdő időpontjára amely 1976. augusztus 08-a, 2006. augusztus 07-e. A pervittel kapcsolatban költségigényt is előterjesztett az általános szabályok szerint.

A felperesi kereset az alábbiak miatt megalapozatlan:

Az alperes 2008. június 20-án meghozott határozatával rendelkezett a felperes szolgálati nyugdíja rögzítéséről. Ebben a nyugdíj összegét az alperes 225.970,- Ft-ban határozta meg, azzal, hogy a felperes elismert szolgálati ideje 1976. augusztus 08-tól 2007. december 31-éig bezárólag 31. teljes év.

Nem vitatottan a felperes részére a 30. éves jubileumi jutalom kifizetésére a 2007. évben került sor, azonban a fentiek szerint arra a felperes 2006-ban szerzett jogosultságot.

A perben a felperes sem vitatta azt, hogy szolgálati viszonyának kezdete 1976. augusztus 08-a, és az sem vitatott, hogy ennek alapján a felperes 30. éves jubileumi jutalomra jogosultságot szerzett 2006. augusztus 07-én. Az sem vitatott, hogy a szolgálati viszonya kezdetét megállapító parancs a fentiek szerint csak 2008-ban készült el, ugyanakkor peradat az is, hogy a nem vitatottan kifizetett jubileumi jutalom teljesítésére a 2007-es évben került sor. A felperes a szolgálati ideje kezdő időpontját megállapító munkáltatói intézkedések ellen jogorvoslatot nem kezdeményezett, elfogadta és nem vitatta azt, hogy szolgálati idejének kezdő időpontja a jubileumi jutalom számítása szempontjából 1976. augusztus 08-a.

A jelen bíróságnak arról kellett döntenie, hogy miként értelmezi a Hszt. 183. §. (1) bekezdését, vagyis mely időpontban tekintendő a kérdéses jubileumi jutalom szolgálati viszony keretében „elért” illetmény jellegű juttatásnak.

A jelen bíróság álláspontja szerint a Hszt. 183. §.-ának értelmezéséből az következik, hogy bármilyen a szolgálati nyugdíj alapjául szolgáló munkavégzéshez kapcsolódó illetmény „elért” juttatásnak a jogosultság megszerzésének időpontjában minősül. A Hszt. 110. §.-ának (2) bekezdése rendelkezik arról, hogy: A jubileumi jutalom a szolgálati viszonyban töltött idő elérésének napján esedékes. A belügyminiszter irányítása alatt álló fegyveres szervek hivatásos állományú tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 20/1997. (III. 19.) BM. rendelet 15. §. (1) bekezdésének rendelkezése szerint: A jubileumi jutalmat a Hszt. 110. §.-ának (2) bekezdése szerint az esedékesség napján, az az azon a napon kell kifizetni, amely a számánál fogva a szolgálati viszony kezdő napjának megfelel; ha ez a lejárt hónapban hiányzik a hónap utolsó napján.

A Hszt. és a BM. rendelet fenti szövegéből általánosságban következik, hogy a jogosultság megszerzésének napján elértnek tekintendő az illetmény vagy az illetményjellegű juttatás. Más kérdés, hogy a jogszabály alapján az arra jogosult részére ténylegesen megtörténik-e a kifizetés. Amennyiben ez a kifizetés késedelmesen történik ennek következménye, hogy a munkáltatónak a munkavállaló részére késedelmi kamatot kell fizetnie.

Az idézett jogszabályok rendelkezéseiből megállapítható, hogy a jogosultság „elérése” objektív jogi tény, ezzel szemben a kifizetés a munkáltató intézkedésétől függő, és ez által szubjektív körülmény. Megtörténhet az is, hogy a szolgálati nyugdíjra vonatkozó határozat meghozataláig a munkáltató valamilyen okból nem is fizet ki valamilyen illetményt, de azokat a nyugdíj összegének megállapítása szempontjából mégis figyelembe kell venni. A bíróság más perekből tapasztalta, hogy az alperes kifejezetten azt az álláspontot és azt a joggyakorlatot követi amelyet a határozatai tartalmaznak, valamennyi a Hszt. hatálya alá tartozó hivatásos állományú esetében, illetve a BM-szerveknél foglalkoztatottak esetében.

Nem vitatott és a felek egyező előadása volt és a határozatok is ezt tartalmazzák, hogy a felperes a jubileumi jutalom szempontjából figyelembe vehető szolgálati idejének kezdő időpontja 1976. augusztus 08-a, így a 30. éves jubileumi jutalom 2006. augusztus 07-én vált esedékessé, és az sem vitatott, hogy ennek kifizetésére 2007. júniusában került sor.

A fenti jogértelezéssel a bíróság arra az álláspontra jutott, hogy az alperes jogszerűen hozta meg határozatait, és jogszerűen nem vette figyelembe a felperes 2007-ben kifizetett 30 éves jubileumi jutalmának az összegét a nyugdíj megállapításakor.

A bíróság a fentiek szerint a felperesi kereseti kérelmet elutasította, a pernyertes alperesnek perköltségigénye is volt, arról a bíróság a Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján rendelkezett azzal, hogy annak összegét mérlegeléssel határozta meg.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 340. §. (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2009. március 23.

dr. Matók Ágnes sk.
eljáró bíró

A kiadmány hitelesül:

Lovácsné Csilla
kiadó:

Az ítélet írásba foglalva: 2009. március 23.

Az ítélet-hangszalagról áttéve: 2009. március 25.

Kovácsné A. Csilla